

[Himmelstrup.]

ellers kan det komme til at gaa ham, som der staar — det er vist i J. L. Heibergs „En Sjæl efter Døden“ —, at „hvo som ej sin Tanke kan udsige, kommer ej i Himmerige“.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: Jeg blev noget overrasket, da det ærede Medlem Hr. Bindslev stod frem og erklærede, at han paa egne og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Vegne havde gjort Indsigelse overfor de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Fraenkel havde fremsat som Ordfører for den danske Delegation i London ved den danske Delegations særlige Møde. Nu, da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller endogsaa her fra Talerstolen understregede, at det, jeg har sagt herom, er forkert, fandt jeg det interessant at faa at vide, hvorledes andre delegerede har opfattet denne Situation, og de Herrer, som er her til Stede — det ærede Medlem Hr. Fraenkel har jeg ikke talt med, men de øvrige Herrer, som er til Stede her i Salen —, erklærer alle, at de kan ikke erindre noget som helst om, at det ærede Medlem Hr. Bindslev og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har taget Afstand ved den paagældende Lejlighed; en af de delegerede har endogsaa noteret op, hvad der passerede paa dette Møde, og han har ikke i sine Notater noget om, at nogen af de to Herrer har haft Ordet. Jeg staar altsaa ikke ene om den Opfattelse, at der ikke fra de Herrer Side er gjort nogen Indsigelse ved den danske Delegations særlige Møde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup skal jeg sige, at det ærede Medlem vil jo ikke bestride, at de to Artikler, her er Tale om, den Artikel, den højtærede Handelsminister omtalte, og den Artikel, jeg omtalte, var noget forskellige, ogsaa noget forskellige i deres Tendens, og at de var Udtryk for en meget vidtfavnende Opfattelse.

Til det ærede Medlem Hr. P. Andersen skal jeg kun sige, at jeg tror, man vil være enig i, at det er højst ejendommeligt, at det ærede Medlem nu fra Udvalgsfor-

handlinger, fortrolige Korporationsforhandlinger indenfor en Delegation begynder at rette slige Angreb, som det ærede Medlem gør. Det ærede Medlem Hr. P. Andersen og ingen i dette høje Ting, ingen i Offentligheden overhovedet, kan være uvidende om, at det konservative Folkeparti var imod denne Trustlovgivning, ingen kan, efter den Forhandling, der fandt Sted i Fjor, være uvidende herom. Ingen kan heller være uvidende om, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel havde en Særstilling, men at den overordentlige Anseelse og Agtelse, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel nyder — og med Rette, tror jeg, alle vil sige — indenfor mit Parti, naturligt bevirkede, at man ikke, fordi han havde en Særstilling paa dette Omraade, undlod at sende ham som saa ofte før som delegeret til en interparlamentarisk Konference. Dette er saa ganske ligetil, at jeg aldeles ikke kan forstaa, at man fra nogen Side ønsker at benytte dette til at rette Angreb mod det konservative Folkeparti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Om jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. P. Andersen ret, saa vilde det ærede Medlem nu sige, at jeg skulde have taget Afstand fra Dr. Fraenkel i det paagældende Møde. Noget saadant har jeg aldrig sagt. Hvad jeg sagde, var, at jeg bestred, at vi, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og jeg, alene ved vor Nærværelse skulde have givet Tilslutning til Resolutionen, som var forelagt til Diskussion ved den Lejlighed; det var det, jeg sagde. Det, som yderligere foreligger, er dette, at et Delegationsmøde som det, der her er Tale om, jo aldeles ikke maa opfattes som noget højtideligt, saaledes som det ærede Medlem Hr. P. Andersen søgte at give det Udseende af, det var et Møde, som foregik, om jeg saa maa sige, kollegialt, kammeratligt — ja, Kammeratskabet har man altsaa nu aflagt, men et Møde, hvor der ikke var fjerneste Tvivl om vor Holdning. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og jeg rejste os, skødesløst, som man gør det i et kammeratligt Samvær, og sagde: Ja, vi for vort Vedkommende har jo ikke Stemmeret ved den paagældende Lejlighed og kan altsaa ikke øve nogen Indflydelse derpaa. Vi markerede det yderligere ved, at vi satte os bagved, paa andre Stole, markerede derved, at vi ikke deltog paa samme Maade som de andre Medlemmer med Indflydelse.